

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

**Dršćevka 1
52 000 PAZIN**

ZA

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Na posl.br.: **St – 117/19**

STEČAJNI POSTUPAK NAD: ULJANIK STROJOGRAĐNJA DIESEL d.d. „u stečaju“
Pula, Flaciusova 1, OIB;: 35951488983

PODNOŠITELJI ŽALBE: 1. PLAZMA TEHNIKA d.o.o. Galižana, Zona male privrede
12, OIB: 29406529761, zastupan po direktoru Davidu Medica

2. TRGOMETAL d.o.o. Gorica, Gorica 11B, OIB:
26261409086, zastupan po dir. Nevenki Roce

oboje zastupani po punomoćnici Diani Angelini, odvjetnici
iz Pule

ŽALBA

- **protiv rješenja od 21. prosinca 2020.g.**

Podnositelji žalbe u otvorenom zakonskom roku podnose žalbu na Rješenje o dosudi od 21.12.2020.god., a žalba se podnosi zbog svih žalbenih razloga.

Prvostupanjski sud je dana 21. prosinca 2020.g. donio rješenje kojim se pokretnine dužnika razvrstane u kategorije:

- A.1/ PROIZVODNA SREDSTVA (u cjelini osim stroja pod rednim brojem 1909. CNC – glodalica i bušilica, tip. WF 13, pr. Fermat),
- A.2 / OSOBNA I RADNA VOZILA (u cjelini)
- A.3 / ZALIHA PROIZVODNJE OPREME (u cjelini)

dosuđuju kupcu BENE TRADE d.o.o. Pula, Arsenalska 8, OIB: 60447148991, za iznos od 10.300.000,00 kn uvećano za PDV 25%, koji iznos je dužan platiti u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti pobijanog rješenja. Nadalje je točkom III. navedeno kako kupac postaje vlasnikom pokretnina plaćanjem kupovnine i njihovim preuzimanjem.

Tek ukoliko BENE TRADE d.o.o. Pula ne postupi u skladu sa gore navedenim, dosuda će se oglašiti nevažećom te će se pokretnine pod istim uvjetima dosuditi ovdje podnositeljima žalbe.

U obrazloženju ovakve odluke, na listu 3 prvostupanjski sud navodi tijekom događaja koji je rezultirao ovakvom odlukom, posebno u pogledu skupštine vjerovnika održane 05. studenog 2020.godine na kojoj je odlučeno da se prodaje imovina kao cjelina (uz izuzetak stroja Fermat) na način da će se prodavati u prvom krugu za cijenu od 75%, a u drugom od 50% procijenjene vrijednosti, uz uvjet dostavljanja bankovne garancije.

U slučaju da se pokretnine ne bi prodale na ovaj način, skupština vjerovnika je ovlastila stečajnu upraviteljicu da prihvati ponudu Bene Trade-a za kupnju imovine u visini ponuđenih 25% procijenjene vrijednosti.

Dalje sud navodi da se na istoj skupštini Bene Trade-u priznalo pravo prvokupa u slučaju pristizanja ponuda kod prvog odnosno drugog oglasa, uz obrazloženje da „je ponuda Bene Trade d.o.o. javno objavljena“.

Podnositelji žalbe smatraju da je navedeno pravo prvokupa bez pravne osnove, te predstavlja **nezakonito pogodovanje osiguravanjem prednosti jednom subjektu nad ostalima bez protučinidbe** koja bi to pravo pratila. Nadalje, stečajni upravitelj nije javno objavio poziv zainteresiranim strankama na davanje ponuda u svrhu osnivanja prava prvokupa, niti uvjete osnivanja tog prava, nema protučinidbe na strani primatelja prava, **što je u suprotnosti sa svrhom stečajnog postupka - unovčenja imovine ostvarenjem što veće prodajne cijene, te je time cjelokupni postupak netransparentan i na štetu vjerovnika na što bi sud trebao paziti po službenoj dužnosti.** Time je ostvarena i bitna povreda postupka.

Institut prava prvokupa uređen je u hrvatskom pravnom poretu Zakonom o obveznim odnosima, kojim se detaljno uređuje ugovorno pravo prvokupa i koji se glede zakonskih prava prvokupa primjenjuje kao *lex generalis*, i relativno brojnim posebnim stvarnopravnim uređenjima.

Pravo prvokupa se dakle može osnovati ugovorom ili istog predviđa zakon. U konkretnom slučaju nije riječ o niti jednoj od dviju opcija.

Ne može se odluka skupštine vjerovnika tumačiti kao sklopljen ugovorni odnos, obzirom da nigdje u zapisniku od 05. studenog 2020. nije navedeno očitovanje Bene Trade d.o.o. oko prihvatanja prijedloga za osnivanjem prava prvokupa a navedeno društvo je bilo zastupano na ročištu skupštine vjerovnika što se vidi iz zapisnika,

već se u zapisniku navodi da je „**skupština vjerovnika suglasno donijela odluku**“, dakle **jednostrano, što nije predviđeno nikakvim propisom kao pravno zakonit način osnivanja prava prvokupa**. Dakle nema izjave o prihvatu tog prava na strani Bene Trade-a d.o.o., niti zaključenog ugovora o tom pravu prvokupa, do kada traje, koji su uvjet itd.

Polazeći od odredbe čl. 2. st.2. Stečajnog zakona, stečajni postupak se vodi radi skupnog namirenja vjerovnika stečajne mase, unovčenjem njegove imovine i podjele prikupljenih sredstava vjerovnicima. Slijedom navedenog, svrha odnosno cilj stečajnog postupka je namirenje vjerovnika putem unovčenja imovine.

Sukladno čl. 107. i 108. Stečajnog zakona, skupština vjerovnika je ovlaštena odlučiti o načinu i uvjetima unovčenja imovine stečajnog dužnika i odlučiti o pitanjima važnim za provedbu i završetak stečajnog postupka u skladu s ovim Zakonom.

Pritom valja tumačiti ovakvo ovlaštenje kroz mogućnost određivanja obveze plaćanja pologa jamčevine, iznosa jamčevine, obveze davanja osiguranja za plaćanje cijene, odabira kruga osoba kojima će se moći prodavati imovina u smislu primjerice samo onim osobama koje se bave određenom djelatnošću, koji ispunjavaju određene financijske uvjete, no ne i pravo jednostranog osnivanja prava prvokupa bez protučinidbe ili obveze na strani onoga u čiju korist se to pravo osniva.

Članak 235. Stečajnog zakona navodi da će u odluci o prodaji imovine kao cjeline, vjerovnici odrediti uvjete i način prodaje i bitne sastojke ugovora o prodaji imovine dužnika. U niti jednoj od ovih kategorija (uvjet i način prodaje, bitni sastojci ugovora o prodaji) ne može se ekstenzivno obuhvatiti i osnivanje prava prvokupa.

Ograničenje u slobodi odlučivanja vjerovnika na skupštini predstavlja zajednički interes vjerovnika zbog čije povrede sud po službenoj dužnosti ili na prijedlog stečajnog upravitelja može ukinuti odluke skupštine, što je, prema stajalištu podnositelja žalbe, sud propustio učiniti, što pobijanu odluku čini nezakonitom. Vjerovnici dakle mogu donositi sve odluke koje su u skladu s ciljevima stečajnog postupka, no ne i one koje to nisu, a ova odluka je upravo ovakva.

Svaki savjestan stečajni vjerovnik, stečajni upravitelj i u konačnici i sud, prije pogodovanja točno određenoj pravnoj osobi, što je u ovom slučaju učinjeno nezakonitim priznavanjem (dakle ne osnivanjem, i sam sud koristi riječ „priznavanja“) prava prvokupa mogao se upoznati sa financijskim pokazateljima društva Bene Trade d.o.o. Pula, slijedom čega bi neizostavno uslijedio zaključak kako nije pouzdano, prvenstveno u cilju zaštite interesa upravo stečajnih vjerovnika, „priznavati“ pravo prvokupa društvu Bene Trade d.o.o. (osim što je, ponavljamo, nezakonito).

Naime, trgovačko društvo **BENE TRADE d.o.o. Pula** ima sljedeće javno objavljene podatke i pokazatelje:

- društvo je osnovano 2017. godine, sa temeljnim kapitalom od 20.000,00 kn kao minimalno propisanim
- dani plaćanja dobavljačima – dakle vrijeme u kojem društvo izvršava svoje obveze, za 2019.g. prosječno iznose 254 (8,5 mjeseci)
- koeficijent vlastitog financiranja za 2019.g. je iznosio -0,99
- ima status mikro poduzetnika
- društvo nije dostavilo godišnji financijski izvještaj za 2017. i 2018.g. za javnu objavu sukladno čl. 30. Zakona o računovodstvu, što osim što predstavlja prekršaj sukladno navedenom zakonu, i onemogućava detaljniji uvid u poslovanje društva osim za 2019.g. te nameće zaključak kako navedenih godina nije uopće poslovalo

U nastavku dostavljamo tablicu Računa dobiti i gubitka, iz koje je vidljivo da je 2019. godine društvo Bene Trade d.o.o. Pula ostvarilo prihod od 768.382,00 kn, rashod od 3.051.294,00 kn, što čini neto gubitak na razini godine od - 2.282.912,00 kn.

Pored ovakvih pokazatelja, društvu se priznaje pravo prvokupa imovine za cijenu od 10.300.000,00 kn i pravda interesom vjerovnika ?!

RAČUN DOBITI I GUBITKA	2015.	2016.	% prom. 16./15.	2017.	% prom. 17./16.	2018.	% prom. 18./17.	2019.	% prom. 19./18.
H) UKUPNI PRIHODI	-	-	-	-	-	0	-	768.382	n.s.
I) UKUPNI RASHODI	-	-	-	-	-	0	-	3.051.294	n.s.
J) DOBIT/GUBITAK PRIJE OPOREZIVANJA	-	-	-	-	-	0	-	-2.282.912	n.s.
I. Porez na dobit	-	-	-	-	-	0	-	0	n.s.
K) NETO DOBIT/GUBITAK	-	-	-	-	-	0	-	-2.282.912	n.s.

S druge strane, društvo **PLAZMA TEHNIKA d.o.o. Galižana** :

- osnovano je 2008.g., sa temeljnim kapitalom od 400.000,00 kn
- dani plaćanja dobavljačima – dakle vrijeme u kojem društvo izvršava svoje obveze, za 2019.g. prosječno iznose 93 dana (3 mjeseca)
- koeficijent vlastitog financiranja za 2019.g. je iznosio 0,23
- ima status malog poduzetnika

Iz priležee tablice Računa dobiti i gubitka temeljem financijskih izvješća koja su svake godine uredno dostavljana, evidentno je da su prihodi društva od 2015.g. do 2019. bili između 22.662.604,00 kn i 41.306.398,00 kn (koliko je uprihodovano 2019.g.), te da dobit iznosi prosječno 2.073.726,80 kn godišnje, na razini proteklih 5 godina.

RAČUN DOBITI I GUBITKA	2015.	2016.	% prom. 16./15.	2017.	% prom. 17./16.	2018.	% prom. 18./17.	2019.	% prom. 19./18.
H) UKUPNI PRIHODI	27.760.782	22.662.604	-18	36.909.449	63	37.765.467	2	41.306.398	9
I) UKUPNI RASHODI	24.638.122	20.584.809	-16	34.584.202	68	35.126.966	2	38.645.550	10
J) DOBIT/GUBITAK PRIJE OPOREZIVANJA	3.122.660	2.077.795	-33	2.325.247	12	2.638.501	13	2.660.848	1
I. Porez na dobit	627.739	416.411	-34	437.639	5	483.184	10	491.444	2
K) NETO DOBIT/GUBITAK	2.494.921	1.661.384	-33	1.887.608	14	2.155.317	14	2.169.404	1

Konačno, društvo **TRGOMETAL d.o.o. Gorica** je:

- osnovano 1991.g., sa temeljnim kapitalom od 1.869.000,00 kn
- dani plaćanja dobavljačima – dakle vrijeme u kojem društvo izvršava svoje obveze, za 2019.g. prosječno iznose 22 dana
- koeficijent vlastitog financiranja za 2019.g. je iznosio 0,28
- ima status malog poduzetnika

Vidljivo iz financijskih izvješća, također redovno dostavljanih, evidentno je da 2019.g. navedeno društvo imalo prihod u visini 61.185.212,00 kn, a proteklih 4 godine između 20.771.382,00 kn (2015.) i 36.510.996,00 kn (2018.g.), te da ima trend rasta ukupnih godišnjih prihoda.

Slijedom navedenog, i godišnja neto dobit samo za 2019.g. je iznosila 6.224.202,00 kn.

RAČUN DOBITI I GUBITKA	2015.	2016.	% prom. 16./15.	2017.	% prom. 17./16.	2018.	% prom. 18./17.	2019.	% prom. 19./18.
H) UKUPNI PRIHODI	20.771.382	25.590.131	23	28.809.094	13	36.510.996	27	61.185.212	68
I) UKUPNI RASHODI	20.288.879	24.523.973	21	27.455.169	12	34.656.877	26	53.565.422	55
J) DOBIT/GUBITAK PRIJE OPOREZIVANJA	482.503	1.066.158	121	1.353.925	27	1.854.119	37	7.619.790	311
I. Porez na dobit	100.835	216.926	115	241.004	11	333.149	38	1.395.588	319
K) NETO DOBIT/GUBITAK	381.668	849.232	123	1.112.921	31	1.520.970	37	6.224.202	309

Navedena dva društva, ovdje podnositelji žalbe, su prilikom davanja ponude ispoštovali uvjete i dostavili bankovnu garanciju, dok se od društva Bene Trade d.o.o. nije zatražilo isto.

U obrazloženju pobijanog rješenja na listu 4, ničim izazvan, sud opravdava i „brani“ pravo prvokupa pa tako navodi kako „*sud nije našao niti jedan razlog da istu (op.a. odluku skupštine vjerovnika od 05.11.2020.) ukine po službenoj dužnosti prvenstveno iz razloga što je takva odluka u najboljem interesu svih vjerovnika jer ide za time da se imovina pokuša unovčiti za što je moguće veći iznos.*“ U tom pogledu rješenje ima nedostataka u vidu proturječnosti oko odlučnih činjenica.

Da je donijeta odluka koja bi zaista bila usmjerena cilju da se imovina pokuša unovčiti za što je moguće veći iznos, onda bi ista glasila na način da se pokušaju pribaviti čim više ponuda te da se prihvati ona za vjerovnike najpovoljnija.

Zasigurno bi za vjerovnike bilo povoljnije da su se Bene Trade d.o.o. Pula s jedne strane i Plazma tehnika d.o.o. Galižana i Trgometal d.o.o. Gorica s druge strane međusobno nadmetali, što smatramo notornim.

Prodaja imovine provedena kako je u ovom postupku, nema za cilj prikupljanje čim više sredstava kako bi se vjerovnici čim više namirili, što je osnovni cilj stečajnog postupka kada se odlučilo da dužnik neće nastaviti sa poslovanjem, već se samo pogoduje određenom kupcu.

Obrazloženja kojim se opravdava pravo prvokupa, da je Bene Trade d.o.o. u zakupu svih pokretnina, da ih održava cijelo vrijeme za što je uloženo navodno 100.000,00 eur, što je uplatio preko 2.000.000,00 kn u stečajnu masu s osnova zakupa i troškova, da je zaposlio 50tak bivših

radnika dužnika, da je u državni proračun uplatio oko 3.500.000,00 kn, su bez realne važnosti jer su u konačnici za cilj i svrhu stečajnog postupka irelevantni.

Podnositelji žalbe su 2019.g. zajedno imali ukupan prihod od 102.491.610,00 kn, dobit od 8.400.000,00 kn i zapošljavaju ukupno 100tinjak radnika, pa su u korist državnog proračuna uplatili nemjerljivo više od 3.500.000,00 kn.

Temeljni kapital ponuditelja iznosi preko 2.200.000,00 kn, društva su koja opstaju na tržištu 30 odnosno 12 godina, što mora ukazivati na kvalitetu poslovanja istih.

Bene Trade d.o.o. ima ukupno 49 radnika, a sam prvostupanjski sud navodi kako zapošljava 50tak bivših radnika dužnika, što znači da prije zapošljavanja bivših radnika dužnika nije imao uopće zaposlenika.

S druge strane, da se prihvatila ponuda podnositelja žalbe, evidentno bi i podnositelji žalbe imali potrebe za zapošljavanjem dodatnog kadra, koji je u ovom slučaju, usko specijaliziran, a obzirom na sve objektivne i financijske pokazatelje podnositelja žalbe, izvjesno je da bi upravo društva žalitelja osigurala dugotrajnu zaposlenost radnika, pa niti po toj osnovi nije jasno osnivanja prava prvokupa s društvom koje iskazuje gubitak na kraju godine.

Ukoliko su činjenica zapošljavanja radnika i financijskog poslovanja ponuditelja bila od presudne važnosti po mišljenju vjerovnika, tada su navedeni uvjeti mogli biti uvršteni kao obvezni za poštivanje uvjeta prodaje, ali ne i za pogodovanje jednom društvu, smatrajući iste razlozima za dodjelu prava prvokupa.

Prvostupanjski sud nadalje potpuno pogrešno tumači odredbe čl. 449. do 455. Zakona o obveznim odnosima, navodeći da je postojao opravdani razlog za osnivanjem takvog prava te da je prvo prvokupa legitimno osnovano, u skladu sa citiranim člancima.

Članak 449. Zakona o obveznim odnosima navodi da se „*ugovornom odredbom o pravu prvokupa obvezuje kupac izvijestiti prodavatelja o namjeravanoj prodaji stvari određenoj osobi, a i o uvjetima te prodaje, i ponuditi mu da on stvar kupi za istu cijenu*“.

Taj članak, kao i svi ostali citirani, do 455. Zakona o obveznim odnosima, dakle **pretpostavljaju već ranije zaključen ugovor kojim je osnovano (ugovorno, dakle dvostranim pravnim poslom) pravo prvokupa**, a ne kako pogrešno tumači prvostupanjski sud da daje legitimnost jednostranom osnivanju takvog prava.

Pogrešno prvostupanjski sud tumači i da „skupština vjerovnika ima apsolutno pravo odlučivati kako i pod kojim uvjetima će se prodavati predmetna imovina dužnika“ te da skupština „može donijeti bilo kakvu odluku o prodaji koja nije protivna prisilnim propisima“ u odnosu na osnivanje prava prvokupa.

Skupština vjerovnika, kako je ranije već navedeno, ima pravo odnijeti odluku o uvjetima prodaje. Međutim, **pod „uvjete prodaje“ se ne može podvući osnivanje prava prvokupa u korist jednog društva, a kada se tome pridoda činjenica da društvo nije aktivno sudjelovalo u osnivanju takvog prava, nije sklopljen nikakav ugovor, nema očitovanja o**

prihvatu prava na skupštini vjerovnika 05.11.2020.g., tada je jedino ispravno i zakonito tumačiti da nije nikada niti nastalo.

Iako se, čitanjem obrazloženje pobijanog rješenja na listu 4, provlači zaključak da **skupština vjerovnika ima „apsolutno pravo odlučivati kako i pod kojim uvjetima će se prodavati predmetna imovina dužnika“ odnosno da skupština „može donijeti bilo kakvu odluku o prodaji koja nije protivna prisilnim propisima“, navedeno stajalište je samo djelomično točno, jer nedostaje primjena čl. 108.st.1. Stečajnog zakona, odnosno da sve navedeno može, osim ako je takva odluka „protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.“**

Sve navedeno upućuje na zaključak da se iz, podnositeljima žalbe nepoznatih razloga, željelo društvu Bene Trade d.o.o. pogodovati na način da se osigura upravo njemu kupovina navedene imovine, što neizostavno za sobom povlači štetu interesima stečajnih vjerovnika, što konačno rezultira nezakonitom pobijanom odlukom, te postupak time nije proveden transparentno.

Žaliteljima nije omogućeno dražbovanje. Nakon što je Bene Trade d.o.o. pristao na istu cijenu kao žalitelji, isti nisu kontaktirani da li povećavaju svoju ponudu, čime je ponovno oštećena stečajna masa, a time i vjerovnici sve u korist unaprijed izabranog kupca.

Obzirom na sve navedeno, predlažemo da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ukine pobijano rješenje iz gore navedenih razloga,

te da obveže Republiku Hrvatsku, Trgovački sud u Pazinu da podnositeljima žalbe naknadi trošak sastava ove žalbe u visini od 10.000,00 bodova, uvećano za 10% za zastupanje 2.osobe (Tbr.36 Tarife) te trošak sudskih pristojbi, sukladno odluci suda.

U Puli, 29. prosinca 2020.g.

**Odvjetnica
Diana Angelini**